

SCRISORI de CRĂCIUN

DE LA **FELIX.**

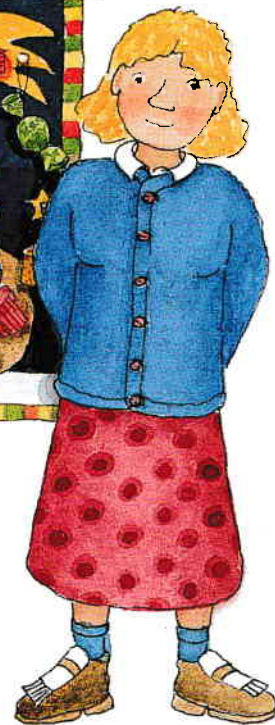
Un iepure mic îl vizitează pe Moș Crăciun

O poveste de Annette Langen

Ilustrații de Constanza Droop

În decembrie anul trecut s-a întâmplat ceva ciudat. Iepurașul de pluș al Sofiei a dispărut pe neașteptate... Iată cum a fost: profesoara preferată a Sofiei agățase, lângă tablă, calendarul cu zilele până la Crăciun, frumos colorat. De agățatoare atârnau nu doar 24 de pachetele, ci 29, unul pentru fiecare copil din clasă.

Oare ce era înăuntru? Sofia simțea fluturi în stomac de emoție la vederea pachetelelor misterioase. Din punctul ei de vedere, Sofia ar fi vrut să fie mereu perioada asta – sau vacanța mare. Lui Mihai calendarul nu i se părea

deloc ceva rău, însă nu mai voia să știe ceva și despre Moș Nicolae, listele cu dorințe pentru Moș Crăciun și Scena Nașterii.

— Pfiu, astea sunt doar niște prostii! striga el în curtea școlii. Au fost inventate, oricum, de cei mari!

Sofia era revoltată. Cum putea să spună Mihai așa ceva?

— Moș Crăciun nu este o invenție! spunea ea tare.

Mihai o privea pe Sofia de sus:

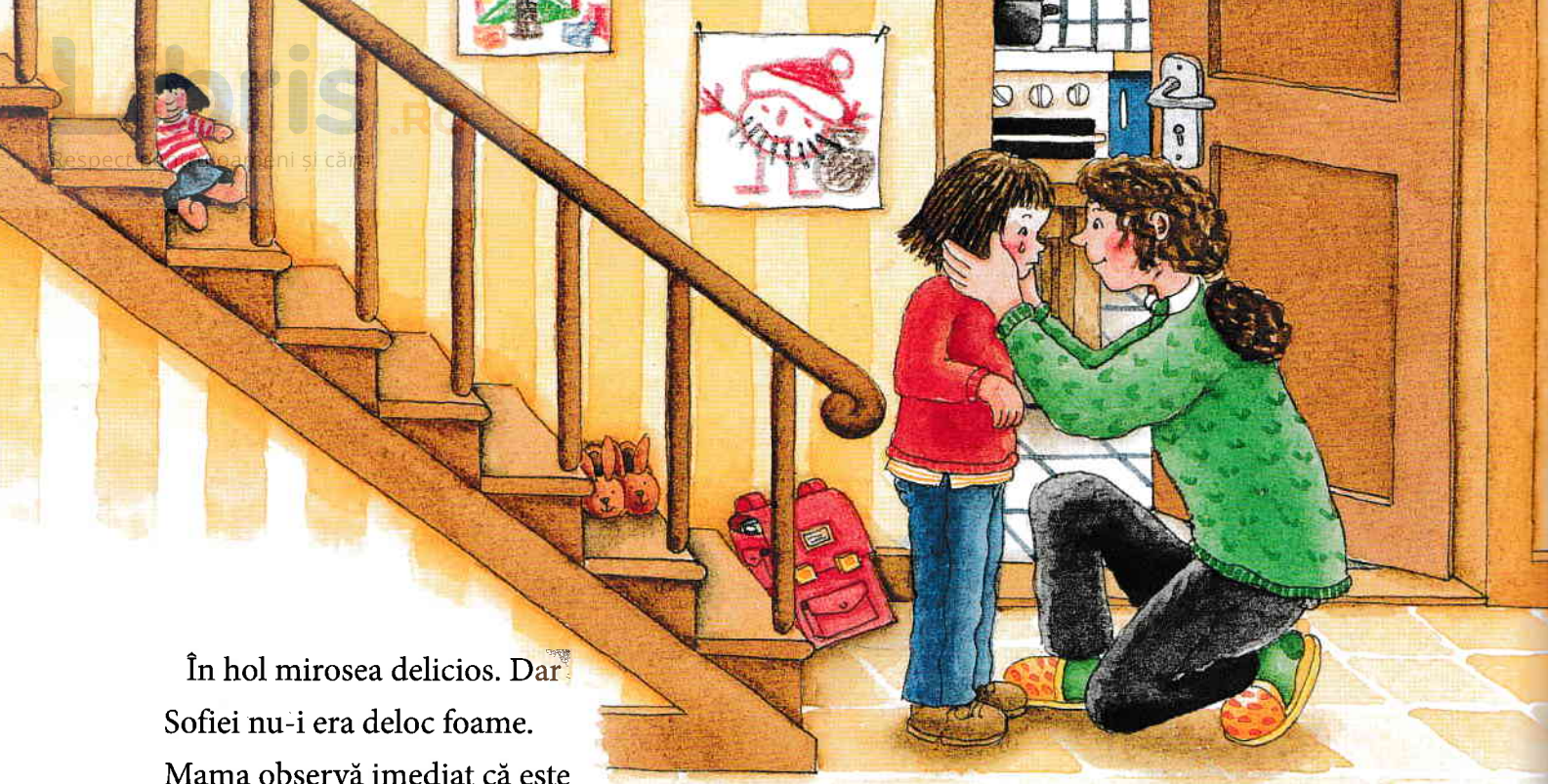
— Nici nu mă mir că TU încă mai crezi în Moș Crăciun. Tu încă îți mai târăști prostia aia de iepuraș de pluș după tine peste tot. Obiceiuri de bebeluș, nu-i așa?

Prietenii lui Mihai chicoteau. Și înainte ca Sofia să tragă aer în piept ca să îi poată răspunde că Felix al ei deja a călătorit în întreaga lume, a trecut prin multe aventuri și i-a trimis cele mai grozave scrisori, Mihai a început să strige:

— Sofia e un bebeluș, Sofia e un bebeluș!

Dintr-odată, prietenii lui Mihai au început să-l îngâne, toți în cor. Tot drumul au alergat după ea necăjind-o. Dacă Ioana nu ar fi rămas alături de ea, Sofia ar fi izbucnit în plâns, înainte să ajungă acasă...

În hol mirosea delicios. Dar Sofiei nu-i era deloc foame. Mama observă imediat că este tristă.

— Ce s-a întâmplat, scumpa mea? o întreabă ea.

— Unii copii de la mine din clasă râd de mine, spune Sofia. Ei susțin că Moș Crăciun nu există.

Sofia nu vrea să plângă, dar deodată încep să-i curgă lacrimile. Mama o ia în brațe și îi spune, cu voce caldă:

— Vezi tu, minunile se întâmplă doar atunci când crezi în ele.

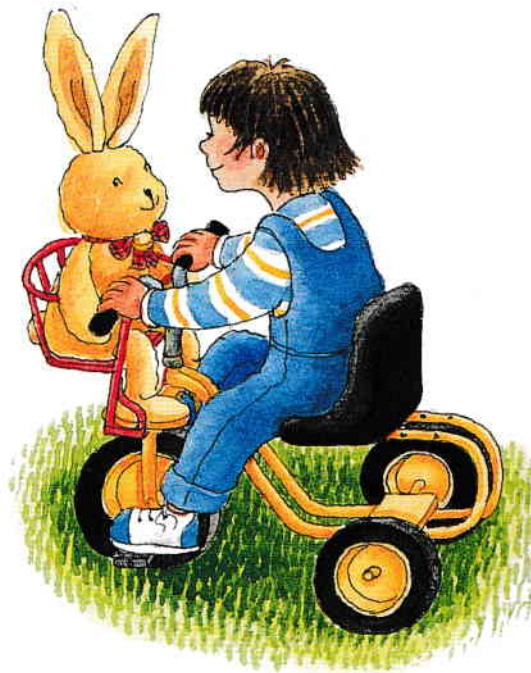
Apoi șoptește:

— Consider că este grozav faptul că îți susții punctul de vedere!

Sofia dă ușor din cap și își șterge lacrimile cu mâneca puloverului. Nici nu vrea să se gândească la următoarea zi de școală. Poate răcește și va trebui să rămână în pat. Parcă se simte deja un pic răcită... Obosită, Sofia urcă încet treptele. Ce bine că Felix o așteaptă la ea în cameră.

Respect Sofia își ia iepurașul de pluș în brațe.

— Felix, ce mă fac acum? suspină ea și își bagă fața în blănița lui. Felix o privește întrebător. Apoi el află ce s-a întâmplat pe drumul spre casă. Și înțelege imediat cât de rău este să râdă cineva de tine. La urma urmei, el și Sofia se cunosc de o veșnicie, mai exact decât când ea era abia un bebeluș. De când Sofia a început școala, Felix a avut voie să doarmă mereu în patul ei. Micul iepure de pluș și Sofia sunt nedespărțiți. Bineînțeles că Felix merge și la orele de călărie. Și nu-i este teamă nici când Sofia trece în viteză cu el pe role, pe trotuar. Cei doi se înțeleg pur și simplu minunat!

În această noapte, Sofia stă mult timp trează în pat. Îl ține pe Felix în brațe și meditează. Ploaia bate în fereastră și vântul șuiera printre crengile bătrânului măr. Dacă nu o s-o mai viziteze altcineva în afară de Ioana în căsuța din copac?

— Ah, Felix, mai bine nu spuneam că Moș Crăciun există! murmură Sofia gânditoare.

Și dacă Mihai și ceilalți din clasă au dreptate de fapt? La urma urmei,

ea nu l-a văzut niciodată pe Moș Crăciun cu adevărat. Sofia nu știa ce să facă. La un moment dat, ochii i s-au închis, dar a auzit totuși încetșor clopoțelul lui Felix.

